

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/182/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621202136
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7621202136.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Borisa Brondoša v právnej veci žalobcu UNUM Družstvo, so sídlom v Košiciach, Južná trieda č. 119, zastúpeného JUDr. Pavelom Zavackým, advokátom so sídlom v Kežmarku, Hradné námestie č. 29, proti žalovanému A. B., bytom v C. D. E., F. G. XXXX/X, zastúpenému JUDr. Miroslavovou Slovinskou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefánikovo námestie č. 13, o uloženie povinnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 21.9.2021 č.k. 9C/12/2021-172 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania v celom rozsahu.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o žalobnom návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému akceptovať vecné bremeno zriadené v roku 2004, a to trpieť právo prechodu peši a autom cez pozemky KN – B. XX/XX, XX/XX tak, ako vyplýva z geometrického plánu č. XX/XXXX zapísaného na LV č. XXXX kat. územie C. D. E..

Rozsudok odôvodnil tým, že dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že zo strany žalovaného nie je bránené žalobcovi v jeho práve prechodu peši a autami k parcelám KN – B. XX/XX H. I. – B. XX/XX v rozsahu podľa geometrického plánu č. XX/XXXX, ktorý žalobca vyznačil modrou farbou, preto súd žalobu zamietol.

Úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal vychádzajúc z ust. § 257 C.s.p. majúc za to, že dôvody hodné osobitného zreteľa súd považoval okolnosti v prejednávanej veci. V tejto súvislosti konštatoval, že je nepochybné, že v čase kúpy dotknutých nehnuteľností žalobcom bolo tomuto umožnené na prechod a prejazd k jeho nehnuteľnostiam využívať celú parcelu č. XX/XX, zápis na LV č. XXXX k.ú C. D. E. nebol správny, keďže v ňom bolo uvedené, že vecné bremeno, z ktorého je žalobca oprávnený sa vzťahuje aj na parcely č. XX/XX H. XX/XX.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku zmenil a priznal mu náhradu trov konania.

V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie, že nesprávny zápis na LV č. XXXX má byť dôvodom hodného osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania. Žalobca sa mohol kedykoľvek oboznámiť s predmetnými geometrickými plánmi, z ktorých je usporiadanie právnych vzťahov jednoznačné a zreteľné. Subjektívne a nesprávne tvrdenie žalobcov o rozsahu zriadenia vecného bremena považuje žalovaný za účelové z jeho strany a toto nie je dôvodom hodného osobitného zreteľa. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie mal rozhodnúť o trovách konania podľa zásady úspechu vo veci a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100%. Mal teda za to, že v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali použitie ust. § 257 C.s.p.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania ako aj konanie mu predchádzajúce podľa § 278 v spojení s § 280 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Zásada úspechu v spore premietnutá v ust. § 255 ods. 1 C.s.p. je základné kritérium priznania náhrady trov konania. Táto zásada sa uplatňuje tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli.

Ustanovenie § 257 C.s.p. predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 C.s.p.). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak súd tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Nejedná sa teda o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania.

V prejednávanej veci za dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré súd prvej inštancie nepriznal úspešnému žalovanému náhradu trov konania považoval okolnosť, že žalobcom bol umožnený prechod a prejazd k jeho nehnuteľnostiam využívať celú parcelu č. XX/XX a zároveň nesprávnosť zápisu na LV č. XXXX k. ú C. D. E. je treba súhlasiť s odvolateľom v tom, že samotnú prípadnú nesprávnosť zápisu na LV č. XXXX nemožno považovať sa dôvod hodný osobitného zreteľa, nakoľko uvedený dôvod za hodný osobitného zreteľa nemožno považovať ani k samotnému konaniu, v ktorom sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému akceptovať vecné bremeno, ale ani k prípadnej procesnej situácii, nakoľko žalobou uplatnený nárok žalobcu považoval súd za nedôvodný z dôvodu, že dokazovaním bolo preukázané, že zo strany žalovaného nie je bránené žalobcovi v jeho práve prechodu peši a autami v rozsahu podľa geometrického plánu č. XX/XXXX.

Za takejto procesnej situácii možno konštatovať, že právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vo vzťahu k nepriznaniu náhrady trov úspešnému žalovanému nemožno považovať za správne, preto odvolací súd postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že priznal žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešná strana sporu, v danom prípade žalovaný, preto mu odvolací súd priznal aj náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).